

Til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til §§ 1 og 2.

At Lovens Gyldighed i hvert Fald burde udstrækkes over den kommende Vinter, er formentlig utvivlsomt, og af praktiske Grunde foreslaas det, at dens Gyldighed udløber samtidig med Regnskabsaaaret.

Som det vil ses, svarer Bestemmelsen under a til § 2 i Lov Nr. 397 af 28. December 1916, dog saaledes at Indenrigsministerens Samtykke efter nærværende Forslag ikke kræves til Foranstaltninger til Fordel for alle. Bestemmelsen under b svarer til § 1 i Lov Nr. 397 af 28. December 1916; men man har dog fundet det ønskeligt, at det udtrykkeligt fremhæves, at Kommunalbestyrelsen kan træffe Beslutning om, at Hjælp skal ydes uden Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde, idet Ydelsen af Hjælp kun gøres afhængig af, at den paagældendes Indtægt er under en vis Størrelse; Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed er hidtil kun administrativt blevet henledet herpaa, jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 7 af 18. Januar 1917, Til § 1.

Som Begrænsning for Kommunernes Beføjelser til Foretagelse af Dyrtidsforanstaltninger foreslaas, at Udgifterne til samtlige disse Foranstaltninger i Regnskabsaaaret 1917—18 uden Indenrigsministerens Samtykke ikke maa overstige 27 Kr. pr. Indbygger.

Det foreslaas at yde fuld Refusion af Kommunens Udgifter til Befolkningens Forsyning med Brændsel til nedsat Pris indenfor det i Forslagets § 1 opførte Beløb af 9 Kr. pr. Indbygger.

Det foreslaas at yde fuld Refusion af dette Beløb, fordi det maa anses for en Statsopgave at skaffe Befolkningen billigere Brændsel paa samme Maade, som Staten har sørget for at holde Prisen paa de vigtigste Levnedsmidler nede paa et rimeligt Niveau; men de forskellige Brændselsarters forskellige Værdi og de uensartede Forhold, som paa dette Omraade iøvrigt gør sig gældende i Kommunerne, gør det nødvendigt, at Prisnedsættelsen fastsættes i de enkelte Kommuner.

Medens der som hidtil foreslaas ydet to Trediedele Refusion af Statskassen af Udgifter, afholdt til Fordel for bestemte Beboere, mener man ogsaa, at denne Refusion bør ydes for Prisnedsættelser af almindelig Karakter; man undgaar herved de Vanskeligheder, Kommunalbestyrelserne hidtil har haft med at beregne, hvor stor en Del af Udgiften i Henhold til § 2 i

Dyrtidsloven af 1916, der er kommet vedkommende Kommunes vanskeligt stillede Beboere tilgode, en Beregning, som Kommunerne har maattet foretage for at skaffe sig $\frac{2}{3}$ Refusion af denne Andel, og hvis finansielle Betydning paa ingen Maade svarer til Besværligheden.

Medens der efter den indtil 31. Marts 1918 gældende Dyrtidslov for 15 Maaneder kunde anvendes 27 Kr. pr. Indbygger, hvoraf 18 Kr. vilde kunne refunderes af Statskassen, vil der efter nærværende Lov — idet man har anset det rettest at lade den i denne Henseende gælde for hele Budgetaaaret 1918—19 — kunne anvendes 27 Kr. eller Kr. 2,25 pr. Indbygger pr. Maaned mod Kr. 1,80 pr. Indbygger pr. Maaned i forrige Periode. Heraf vil Statskassen kunne yde 9 Kr. plus $\frac{2}{3}$ af 18 Kr. eller ialt 21 Kr. Saafremt en Kommunes Brændselsforsyning ligger saa gunstig, at Kommunen ikke behøver at nedsætte Brændselsprisen eller ialtfald ikke med hele det til Raadighed stillede Beløb, vil den til andre Formaal kunne anvende ialt indtil 27 Kr. med en Refusion af 18 Kr.

For Udgifterne til Foranstaltninger ifølge § 2 foreslaas at yde Refusion af Statskassen med $\frac{1}{3}$.

Til § 3.

Bestemmelsen om, at prisregulerende Foranstaltninger til Fordel for alle Beboere for Landkommunernes Vedkommende kan gennemføres ogsaa for Amtskommunernes Regning svarer til § 2, 2det Stykke i Lov Nr. 397 af 28. December 1916; men man har, navnlig paa Grund af Bestemmelsen i Lovforforslagets § 13, ment, at Indenrigsministerens Samtykke til deslige Foranstaltninger stadig bør indhentes.

Endelig foreslaas det at forhøje Tilskuddet til amtskommunale Foranstaltninger fra en Tredjedel til to Trediedele af Udgifterne.

Til § 4.

Paragraffen svarer til § 3 i Lov Nr. 397 af 28. December 1916, dog at der er taget Hensyn til, at Dyrtidshjælp til arbejdsløse ydes efter den særlige Lovgivning herom.

Til § 5.

Paragraffens 1ste Stykke svarer til § 4, 1ste og 2det Stykke i Lov Nr. 397 af 28.